

Chuyến đi chớp nhoáng qua Macau

Hoài Hương

... Sáng ngày thứ ba trong chuyến đi Hồng Kông, chúng tôi dự định đi Macau chơi. Vì Macau cũng gần Hồng Kông nên tuy tôi dậy từ sớm nhưng cứ tà tà ăn sáng, chuẩn bị các thứ rồi mới lên đường. Hôm nay đi chơi tự do một mình nên không cần phải vội vã. Tiền bạc và giấy tờ quan trọng tôi để lại trong hộp an toàn ở khách sạn. Chỉ đem theo có 100 đô la vì nghĩ rằng bà xã chắc cũng đem theo một số tiền tương tự

Tuy nói là tà tà, nhưng mới 8:30 là chúng tôi đã khởi hành. Từ khách sạn sẽ đi xe điện qua đảo Hồng Kông đổi tàu để đi tiếp tới trạm Sheungwan là nơi có bến tàu qua Macau. Tới nơi xếp hàng mua vé và hỏi bà xã còn bao nhiêu tiền, bà nói có bao nhiêu thì đã gọi lại ở hộp an toàn trong khách sạn hết rồi. Trong túi chỉ có vài trăm đô la Hồng Kông mà thôi. Chết không, chỉ tại người này ỷ lại người kia mà ra. Ai đòi đi Macau mà trong túi không có vài trăm đô la để nếu rủi ro có chuyện gì thì có tiền mà xài. Kiểm điểm toàn bộ thì hai vợ chồng chỉ có 100 đô la Mỹ và vài trăm đô la Hồng Kông. Bây giờ mà trở lại khách sạn thì mất công quá. Thôi thì cứ đi đại nhưng trong bụng cũng hơi lo. Đổi 50 đô la Mỹ lấy 350 đô la Hồng Kông, thêm vào 250 nữa thì đủ 600 để mua hai vé khứ hồi. Như vậy sẽ không còn nhiều tiền lắm để xài ở Macau (nhứt là không có tiền để đánh bài). Tôi dự tính sẽ dạo chơi bên Macau chừng 4 giờ đồng hồ mà thôi. Tới 3 giờ chiều thì về. Tính như vậy cũng hơi sai lầm như sẽ nói dưới đây.

Mua vé xong tôi giao cho bà xã vé về và nói : " Rán giữ vé cẩn thận đừng để mất, nếu không thì phải ở lại bên đó". Sau đó, chúng tôi phải trình passport để xuất cảnh Hồng Kông vì qua Macau cũng như qua một quốc gia khác rồi.

Thủ tục cũng hơi lâu vì có nhiều hành khách. Ngồi chờ ở phòng đợi chừng 10 phút là lên tàu. Đây là tàu cao tốc (Turbo Jet) nối liền Hồng Kông và Macau. Từ đây qua đó khoảng 60 cây số thì chỉ chạy có 1 giờ. Một chiếc tàu chở khoảng 200 hành khách và có số ghế đằng hoàng. Tàu chạy tuy nhanh nhưng rất êm. Dọc đường tôi thấy ngược lại cũng có rất nhiều tàu cao tốc , chừng 10 phút là có một chuyến. Tuyến đường này có khá nhiều tàu và đông khách công ty chạy tàu nên có vẻ làm ăn khá giả. Ngoài ra, dọc đường tôi thấy Hồng Kông có rất nhiều đảo lớn nhỏ, có đảo có người ở, có đảo chỉ toàn đá rất hoang vắng. Tàu bè xuôi ngược thì rất đông, nhiều nhất là tàu khách như đã nói, ngoài ra là tàu đánh cá, đôi khi thấy có tàu kéo xà lan nữa. 50 phút sau, tàu đã gần tới Macau. Từ xa chúng tôi nhìn thấy một cây cầu rất dài xây ngay trên biển nối liền hai hòn đảo của Macau. Cầu dài lắm, khoảng chừng mấy cây số. Nhưng nhịp giữa của cầu thì không lớn lắm, và tàu của chúng tôi cũng nhỏ nên chui dưới cầu để vào hải cảng. Bên trái đã thấy sông bài Sand. Kế bên là một hòn núi giả của một khu vui chơi và sông bài. Chúng tôi đã tới Macau, một địa danh nổi tiếng về ăn chơi và cờ bạc ở Châu Á.

Macau (Áo Môn):

Nằm ở cửa sông Pearl (Châu Giang) của tỉnh Quảng Đông, Macau hay Áo Môn gồm ba phần chính là bán đảo Macau, đảo Taipa (Lãng Tử) và đảo Coloane (Lộ Hoàn). Trước đây ba phần xa nhau nay nhờ có cầu Áo Đãng dài 2,5 km và đường Lộ Mê dài 2,2 km nối lại nên cả khu vực Macau thành một khối. Diện tích toàn bộ chỉ rộng có 22,5 cây số vuông mà có tới gần

nửa triệu người sinh sống. Do đó, Macau chiếm kỷ lục thế giới năm 1993 về mật độ cư dân (69,000 người/dặm). Ngày nay nhờ lấn biển nên có thêm đất và mật độ giảm đôi chút còn 47,000 người/dặm. Macau là thuộc địa của Bồ Đào Nha trước kia nên kiến trúc ở đây pha trộn vừa Tây vừa Tàu. Bên cạnh những nhà thờ mang dáng dấp Tây phương thì lại có những ngôi chùa mang sắc thái Trung Hoa. Dân Macau cũng thoải mái và vui vẻ hơn Hồng Kông. Đó là sắc thái đặc biệt của thành phố này.

Ngày trước Macau nổi tiếng nhờ kỹ nghệ cờ bạc. Các sòng bài ở Macau là nơi dân HK ước mong có một cơ hội làm giàu. Thêm vào đó là kỹ nghệ ăn chơi khác như các hộp đêm, tiệm nhảy. Sau này, Macau phát triển thêm nhiều dịch vụ khác như khu phố trung tâm được sửa chữa lại, nhiều resort mới được xây cất. Bãi biển tốt, có nhiều chùa miếu, bảo tàng để thu hút du khách. Nhờ đó số du khách tới Macau tăng vọt nhiều như là du khách từ Hoa Lục. Hiện nay hàng năm có tới 10 triệu du khách tới Macau hàng năm. Một con số vĩ đại cho thấy sự thu hút của nơi đây.

Theo dòng lịch sử: Macau được thành lập rất lâu trước khi có Hồng Kông. Từ xưa đã có ngư dân Phúc Kiến và Quảng Đông tới ở. Người Bồ Đào Nha tới miền nam Trung Quốc từ năm 1513. Họ lần dần chủ quyền và tới năm 1557 thì Macau đã dưới quyền kiểm soát của người Bồ. Đây là một địa điểm quan trọng trong những chuyến buôn bán trên tuyến Bồ đào Nha, Malacca, Macau, và Nhật vào đầu thế kỷ thứ 17. Thường vào mùa xuân, thương nhân Bồ đào Nha từ Goa đem thủy tinh châu Âu, rượu, ghé Ấn Độ lấy thêm hàng Ấn rồi qua Malaca trao đổi gia vị, ngừng ở Macau mua tơ lụa Trung quốc, lên Nagasaki đổi lụa lấy bạc, kiếm và đồ sứ, sơn mài. Sau đó họ đi ngược về Goa đây những hàng hoá lạ lùng ở Châu Á để bán cho dân Châu Âu. Những chuyến hải hành như vậy có khi chiếm mấy năm.

Macau ngày càng giàu có thêm. Đạo Thiên Chúa được truyền bá. Macau cũng là nơi tị nạn của người Nhật theo đạo bị cấm ở chính quốc về đây tị nạn. Người Bồ đào Nha lập gia đình với người bản xứ. Tất cả tạo ra một xứ sở có

nhiều pha trộn về sắc tộc ít thấy ở Á Châu. Dĩ nhiên khi mình giàu có thì người ta ghét. Người Hoà Lan đã nhiều lần tấn công Macau nhưng bị đẩy lui. Sự tấn công này khiến người Bồ phải xây thêm đồn lũy để chống cự. Hiện nay vẫn còn khá nhiều vết tích những đồn lũy này...

Khi Hồng Kông thành thuộc địa của Anh năm 1841 thì vị trí của Macau bị sụt giảm vì Hồng Kông là cảng nước sâu nên thuận tiện hơn Macau. Nhưng từ những năm 1970 Macau bắt đầu phát triển trở lại với những sản phẩm điện tử, quần áo, đồ chơi, cũng như nhiều sản phẩm xuất cảng khác. Du khách cũng tới nhiều nhờ Macau có nhiều sòng bài thu hút người Hồng Kông. Nhiều khách sạn mọc lên. Năm 1995, phi trường quốc tế mới được khánh thành làm cho người ta đến Macau dễ dàng hơn trước.

Sau 442 năm dưới quyền cai trị của nước ngoài, ngày 20/12/1999, Macau trở về TQ. Từ đó du khách càng tới đông hơn. Hiện nay có tới 10 triệu mỗi năm (80% từ Hoa Lục) ...

*****

Lên bờ, chúng tôi phải xếp hàng chờ làm thủ tục nhập cảnh. Có chừng vài trăm người đang sắp hàng chờ. Tôi không biết chuyện này, nếu không đã chuẩn bị thêm nhiều thời gian để không quá thúc bách như hôm nay. Phải hơn 20 phút sau thì thủ tục mới xong. Tôi đi đổi 50 đô la Mỹ còn lại ra tiền Macau lấy được cũng khoảng 350 patacas. Tiền Macau và Hồng Kông gần bằng giá với nhau. Tiền Macau hơi kém giá trị hơn. Do đó dân Macau nhiều lúc chịu lấy tiền Hồng Kông vì như vậy có lợi hơn. Tôi cũng không biết điều này nên về sau hơi mất công khi đổi tiền trở lại. Chạy qua văn phòng hướng dẫn du lịch tôi lấy một tấm bản đồ Macau để dò đường mặc dù trước đây khi ở nhà tôi đã xem rất kỹ về Macau, vì dù sao bản đồ trong sách thường nhỏ hơn nên không rõ bằng bản đồ này.

Ra khỏi bến tàu cũng đã 11 giờ. Chúng tôi không biết taxi ở đây cũng rẻ nên đi xe buýt vô thành phố. Chỉ tốn có 2.5 patacas một người cho một vé xe buýt. Xe chạy cũng nhanh nhưng vì đợi khách nên cũng tốn khá nhiều thời giờ. Thành phố Macau không lớn, có vẻ chật chội, và có rất nhiều sòng bài. Nhưng những sòng bài

này cũng không to lớn mà ở rải rác khắp nơi. Xe đã tới khu trung tâm rồi mà tôi không biết vì cũng không quá đông đảo nên tôi đi hơi quá nơi đó mới xuống xe. Sau đó, chúng tôi kêu taxi để đi lên đồi xem phế tích của nhà thờ Saint Paul là một thắng cảnh nổi tiếng của Macau. Xe chạy vòng vòng trong các khu xóm của người địa phương. Tôi thấy dân Macau cũng không khá giả gì cho lắm. Họ cũng đi xe gắn máy như ở Đài Loan, nhà cửa coi bộ xập xệ, đường sá thì nhỏ hẹp, cảnh quan thì đen đui xấu xí. 15 phút sau, xe đã lên tận đỉnh đồi cao nhất của Macau. Tiền xe chỉ có 15 patacas (2 đô la). Rẻ quá. Do đó từ lúc này tới tận tối tôi toàn là đi taxi cho nhanh. Xuống xe thì thấy một đám đông người đang tụ tập ở đây. Bà xã tôi bây giờ mới hơi vui một chút và đã hết lo vì thấy nơi đây khá đông du khách.

Nhà thờ St Paul (St Paul's church):

Địa điểm nổi tiếng nhất về du lịch ở Macau là di tích nhà thờ St. Paul (Thánh Bảo Lộc - Sao Paulo). Nhà thờ xây năm 1602 do sự giúp đỡ của những người Nhật theo đạo Thiên Chúa di dân qua đây vì bị xua đuổi trong nước. Năm 1835 trong một cơn bão, nhà thờ bị cháy chỉ còn mặt tiền như hôm nay. Mặt tiền nhà thờ trang trí với những chi tiết hỗn hợp văn hoá Trung Quốc như rồng, và Bồ như tàu thuyền, Nhật như bông cúc ... Dưới nền nhà thờ có những ngôi mộ cổ của những người tử đạo gốc Nhật và ... Việt Nam. Ngoài ra còn có mộ của cha Allesandro Valignana, người sáng lập nhà thờ và truyền giáo qua Nhật.

Hôm nay nhằm ngày lễ Phục Sinh nên du khách tới chơi ở đây rất đông. Họ ngồi trên bậc thềm trước nhà thờ. Họ xem những di tích phía sau nhà thờ. Tôi chỉ xem sơ sơ ở phía sau và rất ngạc nhiên khi thấy một em kia còn nhỏ khi đến đây thì chỉ có một mình. Thế mà khi xem di tích, em đọc kỹ từng hàng trên các bảng chỉ dẫn và so sánh với thực tế. Em bé này xem ra còn giỏi hơn tôi nhiều.

Bên cạnh phế tích, trên đồi cao có một đền lữ của người Bồ Đào Nha ngày xưa còn sót lại. Theo những bậc thềm bằng đá tôi cũng rần leo lên tới đỉnh. Ở đây có một cái đền linh được xây từ những năm 1617-1626. Trước đền còn

mấy cây súng thần công. Ngày nay toàn bộ khu này trở thành Nhà bảo tàng Macau.

Mặt tiền nhà thờ St. Paul – Macau

Bảo tàng Macau: được mở cửa năm 1998 trình bày một cách tổng quát về lịch sử, truyền thống mỹ thuật và thủ công. Tầng một trình bày sự khởi thủy của Macau với sự tiếp xúc với người Bồ và những giáo sĩ truyền giáo dòng Jesuit cũng như sự khác biệt giữa người Trung quốc và Châu Âu hồi thế kỷ 16. Tầng 2 trình bày cuộc sống hàng ngày và truyền thống của dân Macau. Tầng 3 giới thiệu những dự án tương lai của thành phố.

Phía bên ngoài là một sân rộng, từ đây có thể nhìn thấy toàn bộ thành phố Macau ở phía dưới. Tường lên cao nhìn xuống thì rất đẹp. Thật ra, nhìn thành phố Macau tôi thất vọng vì nhà cửa của dân chúng thì cũ kỹ, bến tàu thì cũng không hiện đại (như ở Nhật). Cao lắm thì sung túc hơn Chợ Lớn một chút mà thôi.

Chụp mấy tấm hình kỷ niệm, tôi lại kêu taxi đi xem một địa điểm khác là Miếu Thiên Hậu. Nói Ama Temple thì ông tài xế không hiểu, phải đưa bản đồ ra cho ông và chỉ nơi muốn tới thì ông mới biết. Từ đây tới miếu Thiên Hậu cũng hơi xa nên tiền taxi tới 24 patacas. Tôi trả luôn 30 làm cho ông tài xế cảm ơn lia lịa.

Miếu A Ma (hay còn gọi là Miếu Thiên Hậu):

Nơi đây thờ nữ thần phù hộ cho người đi biển. Tương truyền khi người Bồ Đào Nha đến đây và hỏi dân địa phương ngôi miếu này tên là gì thì họ trả lời đó là "Ma Tô Các". Người Bồ phiên âm thành Macau do đó mà Macau thành tên gọi của vùng đất này. Miếu cũng không lớn lắm. Chỉ bằng chùa Bà ở Bình Dương mà thôi. Cách thờ cũng tương tự. Bên sau miếu có đường leo lên núi chơi nhưng tôi không có thì giờ để lên đó. Vài ngày nữa thì tới ngày vía sinh nhật Thiên Hậu nên tôi thấy có nhiều cờ quạt đủ màu để xung quanh miếu. Hàng năm, miếu này có làm lễ mừng sinh nhật Thiên Hậu rất lớn.

Gần miếu Thiên Hậu có bảo tàng về hàng hải nhưng tôi không vào thăm mà lại gọi taxi để đi thăm Tháp Macau ở gần đó.

Miếu Thiên Hậu - Macau

Tháp Macau:

Công trình xếp hạng cao trên thế giới này nằm ở phía nam bán đảo được hoàn thành năm 2001, hình như được thiết kế như một hải đăng. Ta có thể mua vé lên độ cao 219 mét để ngắm cảnh. Người ta còn bày ra trò chơi rất nguy hiểm là cột dây sau lưng rồi thả cho rơi tự do ở độ cao đỉnh tháp là 233 mét. Hôm tôi tới đó có một chú nhỏ gan cùng mình dám nhảy từ trên tháp. Còn tôi thì cho tiền cũng không chơi cái trò đứng tim này. Ngoài ra nơi đây còn có phòng triển lãm và nơi hội họp. Từ chân tháp

nhìn cảnh ngoài hải cảng rất đẹp với con đường bằng ngang biển và những chiếc cầu rất dài và hiện đại. Bên dưới chân tháp có một đài phun nước ở trong có tạc một đoá hoa sen rất lớn đang nở được sơn vàng lóng lánh. Hoa này chính là Hoa Bất Tử vậy.

Tháp Macau

Sòng bài Lisboa:

Đã tới Macau thì cũng nên ghé thăm sông bài cho biết. Từ tháp Macau, chúng tôi lên taxi đến sông bài Lisboa gần khu trung tâm. Để vào bên trong thì phải qua hệ thống an ninh rất chặt chẽ. Mọi người đều phải đi qua máy dò kim loại. Máy chụp hình và máy quay phim đều được khuyến cáo là không được sử dụng ở bên trong. Vào đại sảnh thì thấy sông bài này quá nhỏ so với các casino ở Las Vegas. Và cũng chính vì nhỏ cho nên xem ra rất đông đảo người cờ bạc. Họ chen chúc với nhau trong khoảng hơn chục bàn ru lét, xì dách, poker .... Liếc qua cách chia bài thì thấy nhân viên chia bài ở đây chia chậm hơn nhiều so với Las Vegas. Về bài xì dách thì đầu tiên họ chỉ chia cho chủ sông có một lá bài duy nhất lật ngửa. Sau khi mọi người kéo hết rồi thì người chủ mới kéo phần của mình. Như vậy chủ sông ít khi bị "quắc" hơn vì dễ gì mà có hai con bài lớn cùng ra một lượt.

Sòng bài Lisboa

Khu mua sắm ở đường Av Infante D'Henrique và Av Alameda Riberto:

Ghé thăm sòng bài cho biết vậy thôi chớ chúng tôi không có thì giờ để thử thời vận. Tôi cũng hơi đói bụng rồi nên tính ra đường kiếm một món gì đó để "dần" bụng. Ở Macau cũng có xe lôi giống như xe lôi đạp ở Miền Tây. Dọc đường mấy ông này mời tôi đi quá chừng nhưng tôi thích đi bộ để ngắm cảnh thì tiện hơn. Chúng tôi đi dài dài trên con đường chính ở Macau là đường Av Infante D'Henrique và nối dài qua đường Av Alameda Riberto đi về phía trung tâm thành phố với hy vọng có tiệm bán bánh ngọt, bánh mì gì đó để mua. Té ra, đi cũng khá xa mà không thấy có tiệm nào. Trái lại có rất nhiều cửa hàng bán quần áo thời trang, với giá rất rẻ. Thế là quên đói và nhào vô coi. Bà xã tôi lựa quần áo cũng nhanh và mua được mấy món giá rất rẻ để mặc tạm trong khi thiếu quần áo do bị ướt mấy hôm trời mưa ở Nhật.

Quần áo ở Macau giá rẻ nhưng phẩm chất chỉ ở mức trung bình mà thôi. Tới quảng trường trung tâm tên là Largo do Senado, chúng tôi thấy du khách khá đông. Quảng trường này tuy nhỏ nhưng có kiến trúc giống tương tự như ở Bồ đào Nha với cách trang trí vữa bê tông cách lát những viên đá trắng và đen đặc biệt không thể làm lẫn được. Mấy căn nhà to lớn chung

quanh quảng trường cũng được xây cất và trang trí theo kiến trúc tây phương. Ghé một tiệm bánh ở đây, tôi mua một hộp bánh hết 4 đô la Mỹ. Hộp bánh này thì ăn cho đỡ đói vì kiếm không ra tiệm ăn chớ bánh đã mắc mà còn dở hơn bánh ở Little Saigon nhiều.

Quảng trường trung tâm Macau - kiến trúc giống Tây Phương

Mỗi chỗ ghé một chút ở Macau thì cũng đã gần tới giờ về. Chúng tôi phải ra bến tàu sớm vì sợ phải sắp hàng rất lâu ở cửa di trú. Vào bên trong rồi thì cũng chỉ còn nửa tiếng trước khi lên tàu về lại Hồng Kông. Trong thời gian này, còn tiền Macau tôi lại mua một xấp bưu thiếp và một hộp bánh để đem về Mỹ làm quà cho mấy người trong sở. Trên tàu, tôi ngủ được một giấc ngắn trước khi bước lên bờ ở Hồng Kông. Hôm nay cũng khá mệt nhưng mà vui vì có dịp khám phá một nơi du lịch mà nhiều người hay nói tới.

Về tới Hồng Kông, lại phải làm giấy nhập cảnh một lần nữa, nhưng kỳ này làm rất nhanh vì chỉ có một chuyến tàu cập bến. Ra khỏi bến tàu là bước vào một khu shopping to lớn. Từ đây phải đi bộ mỗi chân luôn mới tìm ra bến xe điện ngầm về Cửu long. Về tới Cửu long cũng gần 3 giờ chiều. Ghé tiệm 10 \$HK để ăn một tô mì thánh thì thấy ngon quá chừng vì đã đói rã ruột rồi. Lên phòng khách sạn ngủ một giấc tới chiều thì tiếp tục ra phố để xem Hồng Kông nhộn nhịp về đêm...

*****